

Висновок: таким чином, підсумувавши вищенаведене, слід наголосити тактика проведення опитування неповнолітніх осіб має свої особливості, оскільки позитивне ставлення до такої категорії осіб, вміння слухати, майстерність говорити, налагодження та підтримання контактів, вміння повернути та утримати увагу, безперешкодно долати бар'єри спілкування та вирішувати конфліктні ситуації, ефективно впливати на осіб з метою бажаних змін поведінки, допоможуть працівникам поліції підвищити ефективність обміну та сприйняття інформації, сформувані позитивний імідж та, відповідно, налагодити взаємодію з населенням.

1. Про Національну поліцію: Закон України, Положення про патрульну службу МВС: чинне законодавство. К.: ПАЛИВОДА А. В., 2015. 92 с. (станом на 07 серпня 2015 р.).

2. Сімейний кодекс України. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 21–22. Ст. 135. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2947-14>

3. Про охорону дитинства: Закон України. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 30. Ст. 142. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2402-14>

4. Конвенція Організації Об'єднаних Націй про права дитини від 20 листопада 1989 р. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_021

5. Декларація прав дитини 1959 року. Організація Об'єднаних Націй. URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_384

6. Про Національну поліцію: Науково-практичний коментар Закону України / кол. авт.; кер. авт. кол. Т. П. Мінка. Дніпро: ДДУВС, 2017. 480 с.

Чечель А.О.,
курсант факультету досудового розслідування
Науковий керівник: Рижкова С.А.,
старший викладач кафедри адміністративного права,
адміністративного процесу та
адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДО ПРОБЛЕМИ ЗАПОБІГАННЯ БУЛІНГУ В УКРАЇНІ

У засобах масової інформації, у мережі Інтернет все частіше стали з'являтися повідомлення про негативну ситуацію в школах, пов'язану з конфліктами та агресивними діями дітей з приводу знущання один над одним. Розповсюдження подібної інформації у відкритому доступі дає змогу переконатись, що на сьогодні в Україні, та в багатьох країнах світу дуже гостро стоїть питання пов'язаних з булінгом серед дітей.

Підтвердженням проблемної ситуації в Україні стосовно такого негативного явища як булінг, свідчать наступні статистичні дані, так у 2018

році в українських школах було близько 109 тис. звернень до психологів з приводу цькування. З цією проблемою зверталися як самі учні, так і батьки з вчителями, 39% з усіх звернень було від дітей, 29% - від вчителів, ще 5% - від сторонніх людей, інші - від батьків [1].

Зупинимось на визначенні поняття булінгу. Отже булінг -це тривале фізичне або психічне насильство з боку індивіда або групи щодо індивіда, не здатного захистити себе в даній ситуації. Це форма жорстокого поводження, коли фізично або психічно сильний індивід або група таких отримує задоволення, заподіюючи біль, насміхаючись, домагаючись покори і поступок, заволодіваючи майном слабшого.

Існують різновиди булінгу: фізична агресія, словесний булінг, залякування, ізоляція, вимагання, пошкодження майна [2].

Кожен з даних видів характеризується по-різному і має свої особливості. Найчастіше зустрічаються залякування і словесний булінг. Зазвичай жертвами даного явища стають школярі, які мають явно виражені недоліки, мають неповний склад сім'ї ,носять окуляри, або за фізичною силою значно слабші за дитину,яка проявляє агресію. Булінг має прихований характер, багато дітей не розповідають про те, що їх принижують в школі, що з ними ніхто не спілкується, що вони не мають друзів навіть своїм батькам,тому ми маємо дуже багато нещасних випадків відносно дітей. Причиною цих випадків зазвичай стає булінг, жертви даного явища не можуть найти підтримку ані в друзів, ані в батьків, бо вони залякані і бояться ще гірших наслідків. Більшість вчителів у школах, де це явище найпоширеніше навіть не помічають, що їх учнів принижують або насміхаються над ними, тому діти зазвичай не звертаються по допомогу до вчителів, вони безпорадні в цих ситуаціях. Не знайшовши допомоги і підтримки у близьких людей діти йдуть на відчайдушні кроки, такі як самогубства, це взагалі критична ситуація, яка на жаль, засвідчує, що несвоєчасне реагування, та невживання відповідних заходів, ігнорування таких ситуацій на подібні прояви булінгу, можуть мати дуже негативні наслідки. Тому дуже своєчасним є те, що Верховна Рада України ухвалила у першому читанні проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу за № 8584, де пропонується КУпАП доповнити новою статтею щодо булінгу, та передбачити адміністративну відповідальність стосовно батьків, діти яких вчиняють протиправні дії з ознаками булінгу, також адміністративній відповідальності будуть підлягати педагогічні, науково-педагогічні працівники, керівники, або засновники закладів освіти. Також визначення терміну булінг, пропонується закріпити в законі «Про освіту», де до функціональних обов'язки керівників передбачити повноваження щодо контролю протидії та запобігання проявів булінгу у закладах освіти [3]. Зазначена законодавча ініціатива, яка передбачає юридичну відповідальність за булінг надасть можливість не тільки профілакувати такі негативні прояви за допомогою бесід, тощо, а нарешті

дозволить застосовувати заходи адміністративного примусу до правопорушників, що в свою чергу повинно значно знизити кількість бажаючих безкарно скоювати протиправні дії.

Слід зазначити, що сьогодні має місце проблема, непорозуміння дітей і батьків. Батьки не знають як допомогти своїй дитині у такій ситуації, щоб ще більше її не травмувати, а найголовніше вони навіть не розуміють, як виявити що в дитини проблеми на цьому підґрунті. В цьому напрямку повинні бути зустрічі шкільних психологів з батьками, навчання відповідним методикам, вміння розпізнавати чи є їх дитина жертвою булінгу, адже як зазначалося раніше, це явище має латентний характер.

Зрозуміло, що без належної взаємодії всіх державних інституцій стосовно попередження проявів булінгу, дану проблематику подолати фактично неможливо. Тому дуже актуальним є розроблення та подальше запровадження Національної програми із антибулінгу в закладах освіти [4]. Проведення в шкільних закладах освіти тематичних профілактичних бесід, щодо запобігання проявів булінгу, що дозволяє в межах виховного процесу серед школярів, роз'яснювати протиправні дії підлітків, які можуть мати негативні наслідки адміністративного та кримінального характеру.

Велику роль в попередженні булінгу відіграють працівники ювенальної превенції [5]. Це обумовлюється специфікою діяльності ювенального поліцейського, по-перше, коли дитина потрапляє до закладу(установи) поліції як жертва, правопорушник або свідок, з нею обов'язково повинен працювати ювенальний поліцейський, котрий має спеціальні знання і навички в області педагогіки та психології неповнолітніх, здатний в умовах стресового стану дитини, надати відповідну правову та психологічну допомогу, налаштувати на взаємодію в умовах довіри до поліцейських, вмінню встановити психологічний контакт з дитиною.

Для успішного подолання такого негативного явища як булінг, не останнє місце повинно відводитись і ЗМІ, стосовно висвітлення такої проблеми, з демонстративним осудом та позиціонуванням негативного відношення суспільства до школярів – агресорів. Слід зазначити, що окрім зазначених чинників немаловажна роль повинна відводитись і розповсюдженню номерів гарячих ліній щодо захисту дітей, така інформація повинна розміщуватись у шкільних закладах на стендах, де також повинні міститись телефони дільничних офіцерів поліції, представників ювенальної превенції, шкільних офіцерів поліції, тощо.

Отже, для успішного запобігання проявів булінгу, повинен застосовуватись комплексний організаційно-правовий підхід всіх державних інституцій метою діяльності яких є захист прав і свобод дитини, а також громадських правозахисних організацій, ЗМІ, батьків, вчителів, адже від вміння об'єднати зусилля на всіх рівнях, своєчасне виявлення причин булінгу, подолання негативних наслідків, залежить нормальний повноцінний розвиток дитини, її реалізація в суспільстві як особистості.

1. Самсонова Л. За рік у школах було зафіксовано 109 тис. звернень до психологів через булінг, - Міносвіти [Електронний ресурс] / Лариса Самсонова. – 1008. – Режим доступу до ресурсу: https://censor.net.ua/news/3080871/za_god_v_shkolah_bylo_zafiksirovano_109_tys_obrascheniy_k_psihologam_iz_bullinga_minobrazovaniya.

2. Дайджест 112. Все про боротьбу з булінгом в Україні [Електронний ресурс] / Дайджест 112. – 511. – Режим доступу до ресурсу: <https://112.ua/glavnye-novosti/daydzhest-112-vse-o-borbe-s-bullingom-v-ukraine-468519.html>.

3. В Україні хочуть ввести адміністративну відповідальність за булінг [Електронний ресурс] / – Режим доступу до ресурсу: <https://www.unian.net/society/10283058-v-ukraine-hotyat-vvesti-administrativnyu-otvetstvennost-za-bulling.html>

4. МОН спільно з трьома міністерствами розроблять програму дій з антибулінгу в сфері освіти [Електронний ресурс]. – 7. – Режим доступу до ресурсу: <https://mon.gov.ua/ua/news/mon-spilno-z-troma-ministerstvami-rozroblyat-programu-dij-z-antibulingu-u-sferi-osviti>.

5. Лариса З. Український поліцейський повинен бути захисником дитини [Електронний ресурс] / Зуб Лариса. – 1009. – Режим доступу до ресурсу: <https://112.ua/interview/bolshe-vsego-prestupleniy-v-otnoshenii-detey-sovershaetsya-vo-vremya-kogda-oni-idut-v-shkolu-461682.html>.

Шаповал Олексій Сергійович,

слухач магістратури факультету підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності

Науковий керівник:

Кравченко Ірина Сергіївна,

доцент кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної
діяльності, кандидат юридичних наук, доцент,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ «АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ» ТА «АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОСТУПОК»

Фактичною підставою адміністративної відповідальності є вчинення особою протиправної, винної (умисної чи необережної) дії чи бездіяльності, яка посягає на державний або громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління [1].

Попри те, що визначення адміністративного правопорушення, адміністративного проступку отримали певне законодавче закріплення, наукове їх обґрунтування у працях Ю.П. Битяка І.П. Іолосніченка, С.Т. Гончарука, Є.В. Додіна, А.Т. Комзюка, Л.В. Ковалю, В.К. Колпакова, проблема співвідношення цих понять не вичерпана, свідченням чого є численні монографічні праці та навчальні видання на відповідну